

til Laanenes Størrelse. Det er derfor, det har voldt saa store Vanskeligheder at faa alle Kreditforeningernes Hoveder ind under en Hat. Man har blandt andet fra flere Sider ikke syntes om, at den Kursforskel, der nu er paa de forskellige Foreningers Obligationer, paa en Gang skulde sløjfes, og at Kursen skulde være ens for alle, som den jo vilde blive gennem en Hypotekbank af den tidligere paatænkte Form eller gennem en Centralkreditforening. Man har bl. a. frygtet for, at det skulde medføre en forøget Konkurrence med Hensyn til Laanenes Størrelse mellem de Kreditforeninger, der have Udlaan paa samme Omraade, og det vilde jo ogsaa have været en meget betænkelig Sag, om Oprettelsen af et Centralinstitut skulde have medført saadanne Følger. Disse Vanskeligheder ere fuldstændig fjernede ved det Forslag, som nu foreligger. Som den højtærede Finansminister gør opmærksom paa, kunne Kreditforeningerne, efter at der er oprettet en saadan Hypotekbank som den tilsigtede, fortsætte deres Liv og deres Udvikling ganske som de kunde før. Kursen kan fremdeles blive forskellig, og de kunne konkurrere med Hensyn til Laan, ganske som de have gjort før — de bringes ikke til at konkurrere skarpere af den Grund. — Man har jo ogsaa fra Kreditforeningernes Side haft den Betænkelighed ved tidligere Forslag, at de i nogen Maade grebe ind i, hvad man kaldte Kreditforeningernes Selvstyre. Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) mente ikke, at Kreditforeningerne havde noget Selvstyre — jo, det synes mig dog nok. Det er allerede bemærket af det ærede 12te kongevalgte Medlem (J. C. Hansen), at han syntes, det var en Overdrivelse af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds at sige, at der ikke i Kreditforeningerne var noget Selvstyre. Kreditforeningerne ere ganske vist bundne i deres Dispositioner paa mange Omraader af andre, men der synes mig dog nok at være noget Selvstyre alligevel. Der er jo et lignende Selvstyre, som der er i Kommunerne. Kommunalraadene ere heller ikke enevældige, de kunne ikke gøre, hvad de ville, men vi sige dog, at vi have i hvert Fald et vist kommunalt Selvstyre. Kreditforeningerne have ogsaa Selvstyre saaledes, at det er Medlemmerne, der vælge Repræsentanterne, og Repræsentanterne, der vælge Direktionerne. Kreditforeningerne skulle nok til Ministeren og have Approbation, naar der er Tale om Statutændringer osv., men alligevel synes jeg nok, der

er Selvstyre. Men dette Selvstyre — og er der lidt af det, er der saa meget mere Grund til at værne om det, der er —, det være nu lidt eller meget, hvad man vil kalde det, have de tidligere Forslag i høj Grad angrebet, og det har Kreditforeningerne ikke syntes om.

Spørges der nu om, hvilken Fordel det kan ventes, at et Forslag som det foreliggende kan bringe, hvilken Kursavance der kan ventes at blive paa vore Kreditforeningsobligationer, naar denne Hypotekbank er oprettet, saa er det noget, som der ikke kan siges noget bestemt om, og det er der heller ingen, der har dristet sig til. I Motiverne til Lovforslaget er der opstillet et Skøn derover, der hviler paa en Sammenligning mellem de Kurser, der til forskellige Tider have været noterede i Paris paa norsk 4 pCt. Hypoteklaan af 1900 og norsk $3\frac{1}{2}$ pCt. Hypoteklaan af 1902, og de Kurser, der samtidig ere noterede i København paa Kreditforeningsobligationer af de løbende Serier til samme Rentefod, og paa Grundlag af denne Sammenligning er der i Motiverne udtalt Forventning om, at Nettokursavancen skulde blive 4—5 pCt., og den højtærede Finansminister udtalte noget lignende i Dag. Jeg skal derom sige, at jeg tror ikke, at man kan bygge Forventningen om en saa stor Avance paa den Sammenligning, der opstilles i Motiverne, thi denne Sammenligning er i Virkeligheden foretagen mellem ret uensartede Størrelser. Det er i Virkeligheden en Sammenligning mellem Kursen paa sluttede Laan og Kursen paa Obligationer af løbende Serier, og derfor kan man ikke bygge saa meget paa den. Vil man sammenligne Forholdet for de norske Hypotekbanklaan og for vore Kreditforeningsobligationers Kurser af de løbende Serier for derudaf at danne sig et Skøn over den forventede Kursstigning, der kan komme frem gennem Hypotekbanken, forekommer det mig, at saa maa man drage en Sammenligning mellem, hvad den norske Hypotekbank i 1900 og 1902 helt netto fik hjem for sine Laan, og saa den Pris, der samtidig blev noteret for løbende Seriers Obligationer herhjemme til samme Rentefod. Jeg har for bedst muligt at kunne danne mig en Mening om, hvilken Fordel, der kunde følge af Hypotekbankens Oprettelse, søgt Underretning om hvilke Nettopriser den norske Hypotekbank fik hjem i 1900 og 1902, og det er mig meddelt fra velunderrettet Side, at den i 1900 fik 92 pCt. netto hjem for sit 4 pCt. Laan, og i 1902 $91\frac{1}{2}$ pCt. netto for